

CHAT a ř

Na netu jsem jednou "čet",
dlouhej článek s názvem "Čet".
Vlastně ani není jistý,
kdy jsem přesně začal číst ty,
pořád přidávaný řádky.
Nejdřív se to zdálo krátký...

Ještě to v tom compu mám,
nějak se v tom nevyznám.
S každým řádkem nová věta...
než to přečtu plynou léta...
Hlava se mi z toho točí,
vůbec nevím kdy to skončí.

Zas a zase nový řádky,
listovat v tom nejde zpátky...
občas se to opakuje,
fakt vražedný tempo tu je,
displayem se slova míhají,
jak to ti vostatní stíhají?
Mě už z toho bolejí oči,
jak tam vobčas smajlík skočí,
musím ale vydržet,
když už jednou platím net!

Čtu to doma, čtu to v práci,
furt to žádá registraci.
Tvrdí to, že nemám NIC"k".
Jak ještě s "k"? No nemám. NIC!
Něco chtěj a píšou chyby...
Cože mi to vlastně chybí?
Jsem snad nákej podvodník?
Prej, že se to má číst NIK !
Zjistím pozdějc co to je.
Teďka žádný prostoje!
Musím stíhat co se píše,
u compu sám sedím tiše,
v půlce noci, v půlce dne...
Jak ten příběh dopadne?

Je to vážně dlouhá kniha,
jedno téma druhý stíhá...
Už to tu čtu kolik let..
dlouhej článek plnej vět,
co nedávaj žádněj smysl...
proč já blbec tady zkysl???

Poznámky (poznatky) autora / text má 4 str. a 3 poznámky /:

1. chatař není ten co jezdí na chatu... / protože se to čte četař /

2. četař není ten co velí četě ... / protože tenhle četař čte čet /

3. "Čet" není hovorový výraz o minulém čtení / protože se čte hned /

Zatím co jsem chatem žil,
ledacos jsem pochopil,
když našel jsem si šedej vlas...
Čtením „čtu“ ztrácím čas!
Čtení jenom k pasivitě nutí,
je třeba radikální rozhodnutí!
S tím musím něco udělat!
Umím přece číst... i psát!
Takže jsem se odhodlal
a... ten nick si udělal !!!

Ted'ka už tam píšu taky. :)
A nejsem tu sám ... je nás mraky!!!

K seznámení místo pravý,
holek jsou tu celý davy! :-)))
I když koukám... do prčic...
Chlapů je tu furt nák víc... :-(
Konkurence velká moc.
Hlavně přes den. Zkusím noc.

Do tmy pak jen display sítí...
Ted' musím urvat náký kvítí!
Je tu někde holka s PC,
co ted' právě není spící ?
Kde jste holky? To je práce...
Že by málo inspirace?

Klíček mám, tak hledám zámek!
Už jsem přečet stowwwky stránek.
Větrák v compu tichem vrčí...
Je mu fuk, kam klíček strčím.
Mě fuk neni, kam klíč vrazím,
tak dokola píšu vzkazy:
Která klíčenka můj klíč vpustí?
Třeba z Prahy, nebo z Ústí...

No tak... nezabrala hned ta prvá..
... ale už to nějak dlouho trvá!
Víčka těžknou únavou,
statečně to ale rvou...
I písmena se mi už pletou...
s každým slovem s každou větou..
hlavu mám fakt jako sjetou....
spal bych... - ... s dcerou, s mámou, s tetou!
Ne nejsem ouchyl... Kdo že se mě bojí ???
Vždyť přece nepíšu tu o příbuzný svojí!!!

Marně lákám ženy cizí.
Co napíšu sem, hnedka zmizí...
a někam po skle dolu steče.
Jak zajistit ať neuteče,
to co píšu holkám na skle,
ještě dřív než řeknou nashle?
Vždycky se to tam jen mihne,
to přečíst sotva někdo stihne...

Párkrát jsem si troufnul zeptat,
až mi řekly: "*Začni šeptat!*"
Vždyť já ale pořád mlčím!
No celou dobu co tu trčím,
skoro s nikým nemluvíím.
Co tím myslej? Co já vím?
Snad v telefonu ztišit hlas,
až budu hlásit nákup zas
a objednávat dovézt pizzu?
K placení mám kartu VISU,
takže od compu se jinak nehnu,
jen s noťasem si občas lehnu,
když už musím vážně spát.
A pak zas hned chatovat!

Tak dál písmena cpu do lidí...
Ale nikdo je snad nevidí???
Jak slepí jsou a nebo spáči,
"ti" osamělci s počítači.
Snad někoho proberu,
přesnou řadou úderů,
do sady znaků v klávesnici.
Je těžký vzbudit duše spící,
když výkřik, je jen jedna z vět...
Blik... prolítne a pryč je hned.

V řádkách chatem život běží...
osud tu jde zvrátit stěží...
Člověk sám a přece v davu...
hledá s kým by dal si kávu...
nebo colu, víno, pivo...
Virtuálně... TO je život !

Dál sám u svého monitoru,
jak trosečník na svém voru,
co prázdné tahá z vody sítě...
A Sít' je Net ... ví každý dítě.

Ksichtbuk, profil, chat a net...
zvláštní doba zvláštní svět...

CO nás na tom chatu bere???
Mě to teda pěkně s__ __ !
Pořád něco někdo píše...
Aspoň chvíli buďte tiše!
Lidi je to vážně jetý...
dokola čtem stejný věty:

*" Kolik ti je? Odkud jsi?
Hele viš co? Trhni si!*

*Vylíhni se, opusť larvu...
Změň si písmo! Změň si barvu!*

*Něco ti snad v mozku zhaslo?
Nevidíš co píše na sklo???*

*Jseš doma a nebo v práci ?
Nepokecáš s masturbací ?*

*Praha, Louny, Teplice...
Je tu něká slepice?*

*Zopakujte kdo mi psal...
net se mi teď rozsypal !*

*Jsem tu sama a mám depku...
Ukážu se, zapni webku... “*

Komu se chce, může zvracet.
Co je psáno, nejde vracet,
nedá se to zastavit,
už není čas na to žít,
vždyť net pořád rychlejc jede,
a chat na něm jasně vede,
rád tě do své pasti pozve,
čekat kdo se ti tam ozve...
pak vyšeptat mu všechny přání svoje...
Takhle COMPY za nás žijou... a MY jsme jejich STROJE...

(... a jako co je?!)

Text: Petr Vymetal 2015 (cca)